РЕШЕНИЕ

№ 7468
София, 29.05.2012

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесет и шести април две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:СВЕТЛА ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ:РУМЯНА ПАПАЗОВА
АТАНАСКА ДИШЕВА

при секретар Мариана Салджиева и с участието
на прокурора Лилия Маринова изслуша
докладването
от съдията АТАНАСКА ДИШЕВА
по адм. дело № 1459/2012.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба от кмета на община Монтана против решението от 13.12.2011г., постановено по адм. дело № 506/2011г. по описа на Административен съд гр. Монтана, с което е отменен мълчалив отказ на орган по приходите при общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер 27,16 лв. от областен управител на област Монтана. В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, представляващо касационно основание по чл. 209, т. 3 АПК. Излагат се съображения, че съдът неправилно се е позовал на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ЗМДТ в редакцията й, която е в сила от 01.01.2011г., след като изменението на разпоредбата няма обратно действие и следователно е неприложимо за задълженията за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за 2010г. Касаторът моли решението на бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде отхвърлена подадената жалба против мълчаливия отказ по искането за прихващане или възстановяване.
Ответникът по касационната жалба - областен управител на област Монтана оспорва жалбата, като в писмено становище излага съображения за правилност на съдебното решение.
Ответникът по касационната жалба - орган по приходите от общинска администрация при община Монтана, не е изразил становище.
Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Върховният административен съд, като взе предвид наведените в жалбата доводи и доказателствата по делото, приема следното:
Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, спрямо която първоинстанционното решение е неблагоприятно.
С обжалваното решение на Административен съд гр. Монтана е отменен мълчалив отказ на орган по приходите при общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер 27,16 лв. за имот парт. № 000320534004 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх. № ФС-19-26/1/05.04.2011г. от областен управител на област Монтана. Съдът е изпратил преписката на орган по приходите при общинска администрация Монтана за произнасяне съобразно дадените указания по прилагане на закона.
За да постанови това решение съдът е приел, че областният управител на област Монтана е сезирал орган по приходите при община Монтана с искане за прихващане или възстановяване на недължимо внесени суми за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за 2010г. в размер общо на 27,16 лв. за недвижим поземлен имот по акт за държавна собственост № 3254/11.11.2009г., върху който има построена сграда, собственост на ПК „Балкан" с. Смоляновци. Според съда мълчаливият отказ по това искане е неправилен, тъй като е установено, че от областен управител е внесена посочената сума за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци, а съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМДТ, когато върху поземлен имот държавна или общинска собственост има построена сграда на трето лице, то това лице е задължено за данъка и за този имот. След като върху имота има построена сграда на трето лице, то това лице е следвало да заплати данъка върху недвижимите имоти и таксата битови отпадъци и за поземления имот, поради което внесените суми от областния управител са недължими. В този смисъл съдът е направил извода, че искането за прихващане или възстановяване на недължимо внесените суми е основателно, отменил е мълчаливия отказ на органа по приходите, потвърден мълчаливо от кмета на община Монтана, и е върнал преписката на административния орган за произнасяне в смисъла на дадените указания.
Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е правилно. Същото е постановено след подробно и последователно обсъждане на събраните доказателства и доводите на страните, въз основа на което са направени обосновани и правилни изводи от фактическа и правна страна.
От фактическа страна е безспорно, че областен управител на област Монтана е подал декларация по чл. 14 ЗМДТ с № 052090204/2009г. за недвижим имот, представляващ УПИ V в площ от 870 кв. м. в кв. 45 по плана на с. Клисурица, област Монтана, за което е представен акт за държавна собственост /АДС/ № 3254/11.11.2009г. В този АДС, в графата „Забележки" е вписано, че в имота е построена сграда, собственост на ПК "Балкан" с. Смоляновци, вписана в регистъра на кооперациите под №13, том 1, стр. 125 по ф.д. № 13/1989г. Между страните по делото по принцип не съществува спор за това, че в поземления имот съществува сграда, която е собственост на трето лице. Безспорно е установено също, че за 2010г. за поземления имот са платени от областен управител на област Монтана данък върху недвижимите имоти в размер на 3,29 лв. и такса битови отпадъци в размер на 23,87 лв., или общо 27,16 лв. От областния управител е подадено искане за прихващане или възстановяване на тази сума, изпратено с писмо изх. № ФС-19-20/1/05.04.2011г. до отдел „Местни приходи" при Община Монтана. Искането е мотивирано с факта, че върху имота е построена сграда на трето лице и поради това данъка и таксата битови отпадъци за поземления имот не се дължат от държавата, чрез областния управител, а от лицето, което е собственик на сградата. Безспорно е, че по това искане няма произнасяне, същото е обжалвано в срок по административен ред пред кмета на община Монтана, който също не се е произнесъл по жалбата.
При тази фактическа обстановка, правилно първоинстанционният съд е направил извода, че са налице недължимо

внесени данъци и други публични задължения, поради което същите подлежат на прихващане или възстановяване по реда на чл. 128 и сл. ДОПК. Данъчнозадължените лица за данък върху недвижимите имоти се посочени в чл. 11 ЗМДТ. Съгласно ал. 2 на чл. 11 ЗМДТ, в редакцията на нормата съгласно ДВ, бр. 106/2004г., която е действала през 2010г., за която се отнасят претендираните за прихващане или възстановяване суми, е предвидено, че собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот. Задължените лица за такса битови отпадъци са посочени в чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, като е предвидено, че това са лицата по чл. 11 от закона. Следователно както за данъка върху недвижимите имоти, така и за таксата битови отпадъци относно поземлен имот държавна или общинска собственост, когато върху него има построена сграда на трето лице, задължено лице е собственика на сградата. Поради това в случая областният управител на област Монтана, като представител на държавата, която е собственик на поземления имот, не е бил задължен за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за УПИ V в кв. 45 по плана на с. Клисурица по АДС № 3254/11.11.2009г. В този смисъл, внесените от него суми се явяват недължимо платени. Съгласно чл. 128, ал. 1 ДОПК, недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване от изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Предвид препращащите разпоредби на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Този ред следва да се приеме за приложим и по отношение на процедурата за прихващане или възстановяване на недължимо внесени местни данъци и такси, доколкото тази процедура е следствие от установяването и събирането на публичните задължения, каквито безспорно са и задълженията за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци.

Предвид изложеното, служителят на общинската администрация, който е определен със заповед на кмета на общината да изпълнява функциите на орган по приходите, съгласно чл. 4, ал. 3 ЗМДТ, приложим и за местните такси съгласно чл. 9б ЗМДТ, е компетентният орган да се произнесе по искането за прихващане или възстановяване, подадено от областния управител на област Монтана. Правилно и обосновано от доказателствата по делото първоинстанционният съд е достигнал до извода, че искането е основателно, след като са налице недължимо платени суми за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за 2010г. за УПИ V в кв. 45 по плана на с. Калугерица. Възражението в касационната жалба за неправилно приложение на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ЗМДТ е неоснователно. По-горе е цитиран текстът на тази разпоредбата в редакцията й, която е действала през процесната 2010г. и именно според текста в тази редакция, задължен за данъка и таксата битови отпадъци за поземления имот държавна или общинска собственост, върху който е построена сграда на трето лице е това трето лице, а не държавата, чрез областния управител. Сновата редакция на чл. 11, ал. 2 ЗМДТ, съгласно ДВ, бр. 98/2010г., която е в сила от 01.01.2011г. не е променено по същество съдържанието на нормата, само е добавено, че задължението за данък /съответно такса/ възниква и за съответната част от поземления имот. Това допълнение на разпоредбата е неотносимо за настоящия случай, освен това с него не се променя останалата част от текста. Съдът правилно се е позовал на редакцията на нормата, която е действала през 2010г., затова възражението че е приложена нормата в редакцията й, която не е била в сила за процесния период, е неотносимо и неправилно.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 13.12.2011г., постановено по адм. дело № 506/2011г. по описа на Административен съд гр. Монтана.

Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Светла Петкова
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Румяна Папазова
/п/ Атанаска Дишева

А.Д.

Р Е Ш Е Н И Е

гр.Монтана
13.12.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД МОНТАНА, III състав, в открито заседание на тридесети ноември две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ницова

при секретаря Д.Д.
като разгледа докладваното от съдия Ницова адм.д. №506 по описа за 2011 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156, ал.5 Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл.131, ал.2 и ал.3 ДОПК във вр. с чл.152 ДОПК.

Производството е образувано е по жалба на Областния управител на област Монтана срещу мълчалив отказ на орган по приходите от Общинска администрация Монтана по искане за прихващане или възстановяване на суми в размер общо 27.16 лева за имот парт. № 000320534004 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх.№ФС-19-26-(1)/05.04.2011г. на Областен управител на област Монтана, с което на основание чл.129, ал.1 ДОПК във вр. с чл.131, ал.3 ДОПК е заявено искане за прихващане или възстановяване на недължимо платени местни данъци и такси битови отпадъци за имот държавна собственост, в които са построени сгради собственост на трето лице. В съдебно заседание оспорващата страна, чрез процесуалния представител юрк.Григорова поддържа жалбата си и моли съда да отмени обжалвания мълчалив отказ, като претендира присъждане на разноски по воденото съдебно производство.

Ответникът по оспорването не взема становище по жалбата.

Настоящият състав на Административен съд Монтана, като взе в предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и приложимата нормативна уредба, извършвайки служебна проверка по реда на чл.168 ал.1 АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице и е процесуално допустима /по отношение на допустимостта на спора по аналогичен казус настоящата съдебна инстанция съобразява и Определение №14368/07.11.2011г. по адм.дело №12975/2011г. на ВАС/. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна между страните не е спорно следното:

Не се спори, че съгласно изпраена с придружително писмо изх.№ДС 09-169/18.05.2010г. декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси/ЗМДТ/ л.5 до л.10 от делото/, с приложено копие от АДС №3254/11.11.2009г. имот – УПИ V с площ 870 кв.м. в кв. 45 по плана на с.Клисурица е частна държавна собственост /л. 11 от делото/. По делото не е спорно, че за така описаният в акта за държавна собственост поземлен имот на основание чл.17, ал.1 ЗМДТ от Областния управител на Област Монтана е подал декларация №204/18.12.2009г./л.24-27, същата и на л.43-46 от делото/. По делото не е спорно, че Областният управител на Област Монтана е внасъл местен данък и такса битови отпадъци за така декларирания поземлен имот, като по делото са приети платежни нареждания за внесените суми - данък сгради - 3.29 лв. и такса битови отпадъци – 23.87 лв. /л.16-18 от делото/.

С писмо №ФС-01-175/05.07.2010г. / л.28 от делото/ Областният управител на Област Монтана е поискал от отдел „Местни приходи" на Община Монтана да бъде започната процедура по прихващане и възстановяване на недължимо платен данък недвижими имоти и такси битови отпадъци, като е приложил 5 броя искания за прихващане или възстановяване /

л.29-33 от делото/, като по това искане не е налице произнасяне, тоест по това искане е налице мълчалив отказ, които не е релавантен за настоящето съдебно производство.

В хипотезата на чл.131, ал.3 ДОПК даваща му възможност да се подаде повторно искане с писмо вх.№ФС-19-20-(1)/05.04.2011г./ л.20от делото/ Областният управител на Област Монтана отново е отправил искане за прихващане или възстановяване на недължимо платени данъци и такси битови отпадъци за имоти държавна собственост, в които са построени сгради собственост на трети лица, декларирани с декларация №12004169/2005г., декларация №4100002/2005, декларация №148/2007г., декларация №052090204/2009г. и декларация №052090014/2010г. Кметът на Община Монтана, с писмо изх.№06-00-92/07.05.2011г. /л.19 от делото/ е уведомил оспорващия за обстоятелства по чл.14, ал.3 ЗМДТ. Видно от приложената в производството заповед №3005/22.11.2010г. на Кмета на Община Монтана/ 62 от делото/, Кметът е определил служителите от отдел „Местни приходи" при дирекция „Финансово спорански дейности" на общенска администрация Монтана, които да изпълняват функциите на орган по приходите по смисъла на чл.4, ал.3 от ЗМДТ. По делото не са ангажирани годни доказателства, че е налице произнасяне на компетентен орган по искането за прихващане или възстановяване на местни данъци и местни такси. С жалба вх.№ФС-19-26-(3)/19.05.2011г. /л.13и 14 по делото/ Областният управител на Област Монтана е оспорил пред по-горестоящия орган – Кмета на Община Монтана, мълчаливия отказ на органа по приходите в отдел „Местни приходи" на Община Монтана да се произнесе по искането за прихващане и възстановяване на местни данъци и местни такси, като видно от приетата на л.12 по делото обратна разписка същото е изпратено на 25.05.2011г., тоест в рамките на законоустановения срок, съобразено с Решение №878/16.12.2010г. на МС / л.23 от делото/. Кметът на Община Монтана в качеството си на по-горестоящ орган не се е произнесъл в рамките на законоустановения срок по чл.155, ал.1 ДОПК във вр. с чл.131, ал.2 ДОПК, поради което с жалба №АП-04-55/19.08.2011г., подадена в срока по чл.156, ал.4 и ал.5 ДОПК, Областният управител на Област Монтана е оспорил мълчаливия отказ пред настоящата съдебна инстанция с процесуално допустима жалба.

Доказателствата по делото са писмени, като въз основа на доказателствата настоящата съдебна инстанция стига до следните правни изводи:

По разбиране на настоящата съдебна инстанция основателно Областният управител на Област Монтана оспорва мълчаливия отказ на компетентния административен орган за прихващане или възстановяване на недължимо внесени местни данъци и местни такси в размер общо 27.16 лева за имот парт. № 000320534004 на отдел „Местни приходи" при Община Монтана. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл.128 ,ал.1 ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите, като може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност. От така разписаната законова разпоредба следва да се извлече извода, че за да е основателно искането за прихващане, респективно за възстановяване с оглед разписания административнопроцесуален ред по чл.129, ал.1 ДОПК, трябва да са налице две кумулативни предпоставки, а именно: 1. да е внесен данък или друга сума подлежаща на възстановяване, съгласно данъчното законодателство от лицето, претендиращо прихващане или възстановяване; 2. внесеният данък или друга сума, подлежаща на възстановяване, съгласно данъчното законодателство да е недължимо внесена от лицето, претендиращо прихващане или възстановяване.

В случая от Областният управител на Област Монтана на основание чл.17, ал.1 ЗМДТ е подал декларация №204/18.12.2009г. /л.24 -27 от делото/. По делото е безспорно, че Областният управител на Област Монтана за 2010г., за която се претендира прихващане или възстановяване на недължимо внесени суми за данък сгради и такса битови отпадъци, в качеството си собственик на имот частна държавна собственост по силата на Акт за държавна

собственост №3254/2011г. /л11 от делото/ е заплатил данък сгради и такса битови отпадъци, като в тази връзка са приетите и неоспорени по делото платежни нареждания / л.16-18 от делото/, както и приетите на л.63 по делото извлечения от плащания, които не са оспорени и имат материална доказателствена сила по отношение на установяване на извършените плащания. В тази насока е и изясняването, че за имота са внасяни данъци и такси, само от Областния управител на Област Монтана. От тези безспорни доказателства следва да се приеме, че е налице първата кумулативна предпоставка за да е налице основателност на искането за прихващане или възстановяване, тъй като се установява, че Областният управител на Област Монтана надлежно е внесъл за 2010г. данък сгради и такса битови отпадъци за имот, описан в декларация №204/18.12.2009г./ л. 24-27 от делото/, който имот е частна държавна собственост по силата на Акт за държавна собственост №3254/2011г./ л.11 от делото/.

Втората кумулативна предпоставка също е налице, тъй като съгласно редакцията на раз

При наличието на безспорни доказателства, че сумите за данък сгради и такса битови о

При този изход на делото и направеното искане от пълномощника на оспорващия за присъждане разноски по водене на съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 143 ал.1 АПК ответника, чрез юридическото лице Община Монтана следва да бъде осъден да заплати в полза на Областен управител на Област Монтана разноските по делото изразяващите се в държавна такса в размер на 50 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер 150 лева.

Съобразно гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че мълчалив отказ на орган по приходите от Общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер общо 27.16 лева за имот парт. №000320534004 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх.№ФС-19-26-(1)/05.04.2011г. на Областен управител на област Монтана е незаконосъобразен, а жалбата е основателна, предвид което на основание чл.160, ал.3 ДОПК, трети състав на Административен съд Монтана

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на орган по приходите от Общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер общо 27.16 лева за имот парт. №000320534004 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх.№ФС-19-26-(1)/05.04.2011г. на Областен управител на област Монтана.

ИЗПРАЩА преписката на орган по приходите към общенска администрация на Община Монтана за произнасяне, съобразно дадените указания по прилагане на закона.

ОСЪЖДА Община Монтана, представлявана от Кмета на общината, да заплати на Областния управител на Област Монтана сумата 200 лева, представляващи разноски в производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дни срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: